

dring vil indebære, at f.eks. racistiske udtalelser i et vist omfang ville blive tilladt.

Herudover kan fremhæves det generelle, at strafnedsættelse eller strafbortfald som følge af f.eks. ophidselse normalt kun kommer på tale i tilfælde, hvor den kriminelle handling har været rettet mod den, der har oplyst ophidselsen, og ikke mod andre medlemmer af den pågældende gruppe, der må ses som uskyldige tredjemænd.

Desuden behandler man inden for strafferetten normalt gerningsmandens sindstilstand og bevæggrunde som noget, der efter omstændighederne kan være relevant at tage hensyn til ved straffens udmåling, men ikke i vurderingen af, om en handling er strafbar.

Desuden vil også denne del af forslaget af de grunde, jeg tidligere har nævnt, efter regeringens opfattelse kunne rejse alvorlig tvivl om Danmarks overholdelse af sine internationale forpligtelser.

Afslutningsvis vil jeg gerne fremhæve, at den gældende § 266 b i praksis fortolkes snævert under hensyn til ytringsfriheden. Ytringer vil således altid blive vurderet i lyset af den konkrete sammenhæng, som de er fremsat i. Det indebærer bl.a., at der gælder vide rammer for ytringer, der fremkommer som led i den offentlige debat eller som led i en saglig videnskabelig debat. Dette er bl.a. slået fast af Højesteret i en dom fra 2000, hvor Højesteret i sine præmisser udtalte følgende:

Gerningsindholdet i § 266 b skal fastlægges under hensyn til ytringsfriheden. Ytringsfriheden er grundlæggende for et demokratisk samfund, idet tolerance over for andres meninger er en nødvendig forudsætning for den frie debat. Ytringsfriheden skal imidlertid udøves med fornøden respekt for andre menneskerettigheder, herunder retten til beskyttelse mod trosdiskriminerende forhånelser og nedværdigelse. Citat slut.

Alt i alt er min konklusion, at straffelovens § 266 b ikke er nogen hindring for en fri debat i vores samfund. Regeringen finder derfor ikke, at der er anledning til at ændre bestemmelsen, som bl.a. er udformet med henblik på at opfylde vores internationale forpligtelser.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til justitsministeren. Vi går til ordførerrækken, og den første ordfører er fru Birthe Rønn Hornbech.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er jo en bestemmelse, der ofte har været til debat her i Folketinget. Som regel har det været en debat om, hvorvidt bestemmelsen skulle afskaffes. I dag er det lidt anderledes. Nu understreger forslagsstillerne, at bestemmelsen skal kunne beskytte en hvilken som helst gruppe, der forhånes og nedværdiges. Samtidig understreges det, at politiske ytringer skal mødes med modsigelse og ikke med strafforfølgelse. Det er synspunkter, som vi i Venstre kan være enige med forslagsstillerne i.

Der er imidlertid desværre ytringer også i den politiske debat, der ikke nøjes med at være politiske ytringer, men som under dække af at være politiske bemærkninger netop tilsigter at nedværdige og forhåne andre grupper på grund af deres religion, etniske tilhørsforhold osv. Disse grupper kan og skal beskyttes, og det bliver de allerede i straffeloven i dag.

Vi hører forslaget på den måde, at Dansk Folkeparti er af den opfattelse, at det kræver, at man er mindretal, for at man er omfattet af bestemmelsen. Det kan vi ikke finde noget belæg for nogen steder, som også justitsministeren har været inde på, men vi vil da meget gerne høre, om forslagsstillerne ved noget, som vi ikke ved, om, at bestemmelsen ikke skulle omfatte flertalsgrupper, eller om vi helt har misforstået, hvad meningen med ændringen skulle være.

Kl. 16.50

Men for at forstå det vil jeg da godt bede om at få et eksempel – et eksempel, hvor forslagsstillerne mener man ikke straffer i dag – på, hvor man mener at f.eks. en folkekirkedansk gruppe bliver forhånede og nogen derfor skulle kunne straffes. Nu har vi jo for en halv time siden hørt, at det ikke kan være blasfemisk, men der må så være nogle andre steder, hvor man mener at forslaget vil gøre en forskel. Det ville nok lette forståelsen, hvis vi kunne få nogle praktiske eksempler. Vi er så i øvrigt enige med forslagsstillerne i, at bestemmelsen under alle omstændigheder kun skal anvendes, når der er tale om en vis grovhed.

Som sagt mener vi, at bestemmelsen allerede omfatter det, som er punkt 1 i forslagsstillernes forslag. Men så kommer der jo noget, der for så vidt er værre set ud fra et strafferetligt synspunkt. Forslagsstillerne ønsker, at sande ytringer skal være straffri. Det forstår jeg simpelt hen ikke. Nedværdigende og forhånende ytringer, som er det, vi kalder gerningsindholdet i racismebestemmelsen i dag, er jo ikke noget, der kan